

ANTOLOGIE
FRANCOUZSKÉ
POEZIE

VYŠEHRA D 2009

an

Galský

tolo

kohout

gie

zpívá

PŘELOŽIL
GUSTAV
FRANCL

Translation © PhDr. Gustav Franci, 2009
ISBN 978-80-7429-005-3

an
tolo
STŘEDOVĚK
gie

ŽIVOT

Blosseville

Život nám často vadí
a mřít přec nechceme.

Poztrácíme-li mládí,
život nám často vadí.

Rozum k smrti nám radí,
nevíme hodiny ni dne.
Život nám často vadí
a mřít přec nechceme.

JÁ SMUTEK MÁM

Blosseville

Já smutek mám, vy radost máte,
já bojuji, vy mír toužíte mít,
já utíkám, vy milujete klid,
já zuřím, vy se usmíváte.
Vám k smíchu je, co je mi svaté,
vy zveřejníte, co chci utajit.
Já smutek mám, vy radost máte,
já bojuji, vy mír toužíte mít.

Vy plujete, mě proud jen máte,
vy světlo jste, já blikající svit,
vy klamete, já musím ustoupit,
vy nic mé vůli nedáváte.
Já smutek mám, vy radost máte,
já bojuji, vy mír toužíte mít,
já utíkám, vy milujete klid,
já zuřím, vy se usmíváte.

RENAUD

Anonym

Když přijde māj a jeho dlouhé dni,
Francouzi chystají se k tažení
a kníže Renaud v čele vojska jde.
Když mījí sídlo krásné Jeleny,
k jejímu oknu kníže pohlédne.
Renaude, příteli!

Krásná Jelena sedí u okna
a pestrou výšivku na klíně má.
Francouzské vojsko ráda viděla
i Renauda, kterého dobře zná.
Hned na knížete proto zvolala
Renaude, příteli!

Renaude milý, když jsi před časem
tábořil mého otce pod hradem,
smutek jsi měl, že jsi mě nenašel.
– Já jsem ti tehdy nebyl přítelem,
protože jiný tvoje srdce měl.
Renaude, příteli!

Renaude milý, já ti přísahám
na svaté ostatky a třicet dam,
na stovku panen, že jsi to jen ty,
kterého v celém světě ráda mám.
Vyznání potvrdit chci polibky!
Renaude, příteli!

Kníže Renaud je mužem, jak má být:
mohutná hrud' a velmi štíhlý dřík.
Vlas plavý má jen lehce zvlněný.
Na světě není hezčí milovník.
Zaszel, když zřel hlavu Jeleny.
Renaude, příteli!

Kníže Renaud do hradu vystoupil
a v měkké lože se hned usadil.
Jelena krásná k němu přisedla
a starou lásku znovu rozpředla.
Renaude, příteli!

ZTRÁTA

Vaillant

Ztratil jsem, dobří lidé, paní!
Kdo najde ji, ať bez meškání,
že půvabná a dobrá byla,
vezme si ji ve vlastní sídla.
Věřte mi, mě tím málo zraní.
Kráska se vyzná v práci, hraní
stejně dobře jak v milování.
Kdo získá ji, bude mu milá.
Ztratil jsem, dobří lidé, paní.

Jen pozor, prosím, dejte na ni
a nikdo ať ji neporaní.
Je totiž velmi roztomilá
a ráda by vás potěšila.
O smutku mém nemáte zdání!
Ztratil jsem, dobří lidé, paní!

PŘÍTELI MILÝ

Vaillant

Příiteli milý, Arnolte,
prosím tě, rychle uklidni se
v kroužení kol té krasavice,
jež zcela zřejmě nechce tě.
Hleď zabrzdit, pokud to jde,
ať nemáš ostudy té více.
Příiteli milý, Arnolte,
prosím tě, rychle uklidni se.

Já dobře vím, oč tady jde.
Už dlouho sleduji tvé špílce.
Vem kousek masa, chleba více
a zmiz. Vyhneš se ostudě.
Příiteli milý, Arnolte,
prosím tě, rychle uklidni se
v kroužení kol té krasavice,
jež zcela zřejmě nechce tě.

VÁM MILENCI

Le Chatelaine de Coucy

Vám milenci, z všech lidí především
svou bolest plným právem vyjevuji,
když do vzdálených krajů odcházím
a nechávám tu přítelkyni svoji.
Ztratím-li ji, jako bych padl v boji.
Ó lásko věř, když trápen bolestmi
srdce mé choré žalem zmírám,
já jediný verš nenapišu pak.

Jak, sladká paní, nemám ztratit klid,
když očekává mne jen rozloučení?
Bůh ale ví, že musí to tak být.
Pro vás odcházím zemřít v cizí zemi,
kde čeká na mne jenom utrpení,
kde nic mi radost vrátit nemůže.
Jen vy umíte zmařit obtíže,
bez vás jde celý život naopak.

Jak, sladká paní, šťasten vzpomínám
na radosti ve vaší společnosti,
na něžné zážitky, v nichž skryty mám
důkazy vaší vzácné šlechtnosti.
A jestli kurtoazie se zhostí
znovu svých lehkokřídlych úkolů,
jak srdce podlehnout by mohlo zlu?
Žel, cíl ten vzdálený je tak jak tak.

Pozoruji, že měl bych získat zpět
radosti, jež můj život provázely.
Bůh nehodlá nikterak obracet
zákon, jímž řídí vesmír celý.
U Boha s láskou nikdy neuspěli
škůdci, co věrnou lásku zradili,
a já jsem jist, že mohu do dále
své opuštěné paní víru dát.

Odcházím, paní má, jak Bůh to chce
a na všech místech světa budu s vámi.
Vězte, že velmi těžko vrátím se
a že už navždy zůstaneme sami.
Ať vzdálenými šel jsem končinami,
já trávil jsem ty dny vám na počest.
Bohu teď děkuji za vzácnou čest,
že jako přítel směl jsem při vás stát.

Má písni, prosím, abys stvrdilas,
že sám jsem šel bez pána poručení.
A věřte, paní má, nad kterou není,
že vrátím-li se, budu sloužit zas.

BALADA O PAŘÍŽANKÁCH

François Villon

Ač mluví vskutku vybraně
jak Římanky tak Benátčanky,
takže jim dávat musíme
toliko nejlepší jen známky,
ačkoli ani Lombardanky
nemají s řečí potíže
a byť jsou skvělé Janovanky,
není nad holky z Paříže.

Španělky, jak si zjistíme,
stavějí ze slov vzdušné zámky,
zatímco pruské Němkyně
melou a melou bez zastávky.
Ať na mysli mám Egyptanky,
Řekyně, ženské z Habeše,
Maďarky nebo Katalánky,
není nad holky z Paříže.

Nic moc jsou dámy z Bretaně
i Gaskoňky i Toulousanky.
Ty překřičí i hokyně,
co u řeky mají své stánky.
Nestačí ani Katalánky
(těch míst je požehnaně, že?)
a kde zůstaly Picardanky?
Není nad holky z Paříže.

Myslím, že naše Pařížanky
jsou vítěžkami soutěže,
v níž ostrouhaly Taliánky.
Není nad holky z Paříže.

BALADA Z PODSVĚTÍ

François Villon

Z Paříže, města radování,
kde na hůl berou hlupáky,
kde chlupatým se neubrání
oblečený či nahatý,
kde za sekáče mají ty,
kdo víc a líp dovedou krást,
hleď zdejchnout se co nejrychlej,
aby tě nechyt chlupatej,
co chytře nastražil ti past.

A na oprátku bacha dej!

Sejmi starého pracháče,
když na prachy máš apetit.
Pak roha ale vzít to chce,
jestli se nemáš proměnit
ve visatce, co má už klid.
A kdyby se ti chlupatý
snad pověsili na paty,
pak ani moment neváhej
a ukaž jim svý záplaty.

A na oprátku bacha dej!

Na tvrdou zeď si neber nůž,
protože mohlo by se stát,
že uzří tě chlupatej muž
a ty budeš na slámě spát.
Lepší do zaječích se dát,
než aby Veliký šéf sám
tě rozsekat dal na salám.
Raději s blbci rozprávěj
a prsty ponech jejich hrám.
A na oprátku bacha dej!

Když nebude ti právě hej,
když mohli by tě polapit,
tak ani chvilku neváhej
a bojiště hled' opustit.
A na oprátku bacha dej!

MODLITBA K PANNĚ MARIÍ,
KTEROU VILLON NAPSAL
PRO SVOU MATKU

Panno, jež vládneš z kraje nebeského
jak zemi, tak i hloubkám pekelným,
přijmi mě, prosím, do řad sboru svého,
ač zcela nehodná jsem, dobře vím,
té cti, co žádám srdcem pokorným.
Tvá dobrota, ó Panno, přerůstala
mé hříchy, v něž jsem často upadala.
Věř, že jich nepřestávám litovat,
neb toužím po nebi. K čemu bych lhala?
Já s vírou tou chci žít i umírat.

Synovi připomeň, že jsem jen jeho,
ať milosrdný je ke hříchům mým
jako byl k Máří z kraje egyptského
či k Teofilu, pro nějž přímluvčím
jsi byla ty, když s pánem pekelným
se strašlivá ta záležitost stala.
Chraň mě, abych kdy totéž udělala,
Panno, jež čistá dovedlas nám dát
Svátost, kterou mše vždycky slavívala.
Já s vírou tou chci žít i umírat.

Jsem stará žena bez majetku všeho
a neznám nic. Číst a psát neumím.
V klášteře farnosti domova mého
je obraz ráje s jeho bohatstvím
i hrůzy pekel s lidem trpícím.
Ráj milý byl a pekla jsem se bála.
Kéž bych i já tu radost ochutnala,
kterou smí každá hříšná duše znát,
pokud se k tobě s vírou ubírala.
Já s vírou tou chci žít i umírat.
V oběť jsi, Panno nejvyš dokonalá,
i syna vlastního nám kdysi dala.
Lidem, pro něž měl býti jako skála,
lásku a mladost svou chtěl věnovat,
on, jehož na zemi zášť křížovala,
náš Kristus Pán, zášťta moje stálá.
Já s vírou tou chci žít i umírat.

DVOJITÁ BALADA NA JEDINÉ TÉMA

François Villon

Ba, můžete se milovat
a účastnit se her a frejí.
Ptáte se, co se může stát?
Nejvyšš vám kosti zpřerážejí:
bláznivé lásky svoje chtějí!
I Šalamoun poznal to jho
a Samson oslep v beznaději.
Šťasten, kdo žije bez toho.

Ač lásce Orfeus šel hrát,
nakonec tóny flétny znějí
výstrahou, neboť hrozný hlad
psa Kerbera jen zahánějí.
A Narcis, jenž měl nejraději
pouze tvář sebe samého,
v hloubi vod našel krásu její.
Šťasten, kdo žije bez toho.

Sardanapal, jenž Krétě vlád
a před nímž rytíři se chvějí,
neváhal vzít si ženský šat
a pitvořit se v dívčím reji.
Král David, pouze pro naději
na kousek stehna nahého,
o bázni boží pranic neví.
Šťasten, kdo žije bez toho.

Amon tvrdil, že nic tak rád
jak buchtu vlastní sestry nejí.
Však raději s ní chodil spát,
věren zručnému obyčejí.
Dle těch, co lháti neumějí,
Herodes Jana svatého
dal stít za tanec, hry a zpěvy.
Šťasten, kdo žije bez toho.

I o sobě chci povídat.
Jak žito vám mě vyprášili
a nahý jsem tam zůstal stát.
Kdo seslal mi tu krušnou chvíli?
Nu, Kateřina, moji milí.
A Noěl, Bože ztrestej ho,
svědčil, zda tloukli z plné síly.
Šťasten, kdo žije bez toho.

Má tedy student zanechat
žen, když mu srdce rozechřejí?
Ne! Nikdy! Ani tehdy snad
bude-li smažen na oleji.
Byť k šílenství ho dohánějí,
tolik je v nich zas sladkého,
že v trpkosti mu krásu zjeví.
Šťasten, kdo žije bez toho.

RONDEAU

François Villon

Smrti, tvým činem zdrcen jsem.
Jak lásku mohla jsi mi vzítí
a mě tak zrádně uvězniti
v tomto údolí slzavém?

K čemu ti bude, řekni jen?
Čím vadilo ti její bytí?
Smrti, tvým činem zdrcen jsem.
Jak lásku mohla jsi mi vzítí?

Žili jsme v srdci jediném.
Když zemřelo, už nechci žítí.
Životem bez života jsem
vlastního žití odrazem.

Smrti, tvým činem zdrcen jsem.
Jak lásku mohla jsi mi vzítí
a mě tak zrádně uvězniti
v tomto údolí slzavém?

an
tolo

RENESSANCE
A KLASICISMUS

gie

Ó POUTA MÁ

Joachim du Bellay

Ó pouta má, ó kruté vězení!
Msta nezpůsobila mi těžké chvíle,
leč oči dvě mé přítelkyně milé,
z jichž zajetí jen smrt mne zachrání.

Ó sladký roku, měsíce a dni,
jenž spojíš mé i její srdce něžné,
ó závazku, kéž ruce mé si vezme,
ať často lkám, ať pláč můj všude zní.

Vy věžňové, vy všichni máte strach
ze zákonů, z přísného odsouzení.
Já nikoli. Já pluji jako v snách,

sta sladkých slov, vzlétlých z úst dívčiných,
polibků sta, pokradmu vtištěných,
jsou muka má a všechno utrpení.

TI, KDO PRO LÁSKU MŘOU

Joachim du Bellay

Ti, kdo pro lásku mřou, ať cit svůj vyzpívají,
ti, kdo čest milují, o slávě mohou snít,
ti, kdo jsou u krále, budou mu lichotit,
ti, kdo jsou dvořany, přízní se vychloubají,

ti, kdo ctí umění, ať si jím čas svůj krátí,
ti, kdo jsou ctnostnými, mohou tak také žít,
ti, kdo zas víno ctí, o pití hovořit,
ti, kdo čas marní jen, romány pro nás psáti,

ti, kdo milují lež, budou ji pěstovat,
ti, kdo jsou bez smutku, přijdou nás rozesmát,
ti, kdo jsou stateční, budou se vychvalovat,

ti, kdo zří sebe jen, tváří se nadutě,
ti, kdo zas lichotí, v anděla změni tě.
Já, že jsem nešťastný, o žalu musím zpívat.

TA, KTERÁ URČUJE

Joachim du Bellay

Ta, která určuje směr touhy mé,
jediným usmáním mé kroky vede
v ráj božských půvabů a v samo nebe,
jež sídlem je radosti závatné.

Tam bez obav se láska rozlétne,
tam v pochybnost čest svoji nevede,
tam ctnost je jejím každodenním chlebem,
tam krása nebeská k ní pevně lne.

Když dotkne se však zrakem mého čela
byť jediná jen rozhněvaná střela,
v hlubiny věčné noci propadám.

Tam naděje mne vítá chmurnou lící,
tam u pramene věčnou žízeň mám,
tam mře můj žal vždy z mrtvých vstávající.

ŘÍKÁTE, ŠLECHTICI

Joachim du Bellay

Říkáte, šlechtici: básníci blázni jsou.
A pravdu říkáte. Však odvážím se říci,
že stejně jako vy, i my, no prostě všici
máme řeč podobnou, řekl bych společnou.

Ale ta, pánové, již nazýváte svou,
jen v jiných oblastech a činech rady ví si.
Vy v próze blázníte, v nás bludy rýmy křísí.
Zdá se, že pouze v tom máme řeč odlišnou.

Pravda, že vám je dvůr mnohem víc nakloněný.
Leč vaše renomé se častěj dočká změny.
Vy máte více poct, my méně starostí.

Váš posměch není však s tím naším rovnocenný.
Řeč, ta se rozletí jak prach, jenž nemá ceny.
Však co je napsané, to patří věčnosti.

NEŠŤASTNÝ HAVRANE

Claude de Buttet

Nešťastný havrane, který věštíš zlé časy,
tříkrát či čtyřikrát jsi ráno navštívil
mou krásnou zahradu, abys ji naplnil
podivným poselstvím, jež s hrůzou nezádá si.

Zlý, krutý přišel jsi jen, abys natrhal si
zrající ovoce a abys ze všech sil
celou mou zahradu surově vyplenil
a předpověděl mi tak konec její krásy.

Kdysi jsi lákat znal letem i zrakem svým.
Pak jsi svůj bílý šat nahradil smutečným
a členem jsi se stal temné rodiny ptačí.

Proč nemám luk a šíp, proč beze zbraně jsem!
Odejdi! Tento svět je múzám zasvěcen.
Jdi jiné krajiny zas přiváděti k pláči!

ÓDA

Pierre de Ronsard

Dělníci země chudobní,
proč vladař strach vám nahání,
když záhy v světě jiném
bude jen matným stínem?
Nevíte, brána pekelná
že lidem všem je společná,
a že i duše krále
má svoje místo stálé
ve člunu Chárona, a že
zasedne vedle uhlíře?
Odvahu, oráči mí!
Jako vy také jiní,
co války spolu musí vést,
sejdou se na poslední z cest,
byť s výzbrojí a štíty.
Ty však je nezaštítí
a jejich meče stanou se
marné jak vaše radlice.
Rhadamanthys v tom místě
se nepodiví jistě,
když uzří vedle pancíře
otky, dřevěné talíře
a vesty roztrhané
u látky draze tkané,
v níž okázalým průvodem
opouštěl císař tuto zem.

KRÁLI JINDŘICHU II.

Pierre de Ronsard

Válečný žár jsi uhasil,
vedoucí lidstvo do neštěstí,
a naopak jsi zapálil
vítězný plamen plný štěstí.
Potlačils kruté rozmary
meče a ohně, tvrdých klání
a vrátil jsi nám opět hry,
tance a sladkou lásku paní,
i práci, která mladosti
je zápalem i radostí.

SPÍŠ HVĚZDY V NEBI

Pierre de Ronsard

Spíš hvězdy v nebi tančit ustanou
a lodi po mořích nebudou plouti,
spíš slunce uchýlí se na své pouti
z drah vyjetých a bude bloudit tmou,
spíš brány nebeské se otevřou,
spíš celý svět se pomate a zhrouť,
než dokázal bych kouzlu podlehnouti
očí, jež mají barvu zelenou.

Ó hnědé oči, v nichž se duše skrývá!
Jenom váš plamen cit můj rozehřívá,
ty druhé nedokáží zvítězit.

Tak od dnů mladosti až k svému stáří
chci hnědé oči dvě, které mi září,
jak slunce milovat, jak slunce ctít.

NEBESA, VÁNKY

Pierre de Ronsard

Nebesa, vánky, hory, planiny,
vinice, lesy, jež se v dálce skvíte,
divoké břehy, vody pramenité,
nizounké mlází, hájku zelený,

vy jeskyně, jež hledíte k nám z tmy,
květiny, které louku provoníte,
píščiny, skály, trávy rosou zpité,
své verše učil jsem vás celé dny.

Protože nemohu, šírán zlým bolem,
při odchodu dát dvěma očím sbohem,
neboť mé srdce trpí nesmírně,

prosím les, nebe, hory, lehké vánky,
jeskyně, květ i vodu ze studánky,
aby se rozloučily místo mě.

P Í S E Ň

Pierre de Ronsard

Nemá snad jaro tolik krás
a vína podjesenní čas,
nenajdeš tolik žáru v létě
a chladu v zasněženém světě,
není tolik ryb ve vodách,
není víc plodů v zahradách,
není snad v moři tolik soli,
není v Auvergni tolik polí,
není za noci tolik hvězd,
není v Bretani tolik cest,
kolik v mé srdce moje milá
žalu a smutku uložila.

REJSTŘÍK AUTORŮ

- Amfrye de Chaulieu, Guillaume 335
anonym 9, 18, 21, 31, 44, 54, 65, 66, 80, 83, 96
Apollinaire, Guillaume 651–658
Aragon, Louis 698–702
Arène, Paul 521, 522
Arnault, Antoine-Vincent 367, 368
Arvers, Felix 438
Aubigné, Agrippa d' 288
Audiberti, Jacques 707, 708
- Baif, Antoine de 277, 278
Banville, Théodore de 502–505
Baudelaire, Charles 492–497
Belges, Lemarie de 203
Bellay, Joachim du 238–243
Belleau, Remi 271
Benserade, Isaac de 321, 322
Béranger, Pierre-Jean 381–385
Bertrans d'Alamanon, En 98
Béthune, Conon de 38–42
Blosseville 52, 53
Boétie, Etienne de la 275
Borel, Petrus 447
Bouchet, Jean 207
Bouilhet, Louis 499–501
Braine, Jean de 78
Brulé, Gace 121–125
Bucher, Germain-Colin 208
Buttet, Claude de 244

Carco, Francis 679
Cassou, Jean 680
Ceppede, Jean de la 287
Claudel, Paul 607–609
Cocteau, Jean 685–688
Coppée, Françoise 519, 520
Corbie, Pierre de 48
Corbière, Tristan 544–546
Corneille, Pierre 315, 318
Cotin, Charles 312, 313
Coucy, Le Chatelaine de 58–63
Cros, Charles 534–537

Delavigne, Casimir 413–415
Derème, Tristan 684
Désaugiers, Marc-Antoine 374–379
Desbordes-Valmorová, Marceline 390–400
Deschamps, Eustache 152–161
Desnos, Robert 710–715
Desportes, Philippe 283–286
Dia, Beatritz de 19–20
Dorat, Jean 228
Drelincourt, Laurent 334
Duhamel, Georges 667, 668

Elskamp, Max 588, 589
Eluard, Paul 692–696
Emmanuel, Pierre 736, 737

Fargue, Leon-Paul 643–645
Filleuleová, Jeanne 183, 184
Florian, Jean-Pierre Claris de 344–347
Fort, Paul 623–625

Fournival, Richard de 91–92
François I. 218, 219
Froidmond, Hélinand de 71–72
Froissart, Jean 141–144

Gautier, Théophile 467–477
Géraldy, Paul 676–678
Girona, Cerveri de 93–95
Godeau, Antoin 314
Gourmont, Rémy de 573–575
Gregh, Fernand 631–633
Grevin, Jacques 281, 282
Gringoire, Pierre 204–205
Guillem de Peitieux, En 13–17
Guillet, Pernette du 230–232
Guillevic, Eugène 734, 735
Guiot de Provins 67–70

Heredia, José Maria de 517, 518
Hesdin, Jacques de 127–128
Houx, Jean le 323–324
Huen, d'Arras 129–130
Hugo, Victor 426–435

Char, René 730–733
Charles, d'Orléans 173–182
Chartier, Alain 167–172
Chassignet, Jean-Baptiste 300
Chateaubriand, François-René de 369–373
Chedidová, Andrée 738
Chénier, André 351–359
Chénier, Marie-Joseph 364–366
Chrétien de Troyes 34–37

Jacob, Max 637–342
Jallaisová, Denise 739–741
Jamin, Amadys 280
Jammes, Francis 613–615
Jodelle, Etienne 276

Kahn, Gustave 576–578

Labéová, Louise 262–269
La Fontaine, Jean de 325–331
Laforgue, Jules 579–583
L’Hermite, Tristan 304–308
Lamartine, Alphonse de 402–412
Laprade, Victor de 478
Latouche, Hyacinthe de 389
Lisle, Leconte de 480–489

Maeterlinck, Maurice 590–593
Magny, Olivier de 273
Machaut, Guillaume de 131–140
Maistre, Xavier de 360–363
Malherbe, François de 291
Mallarmé, Stéphane 529–533
Malleville, Claude de 293
Marbeuf, Pierre de 303
Marie de France 73–76
Marot, Clément 220–226
Marseille, Folquet de 28–30
Mellin de Saint-Gelais 209–212
Merrill, Stuart 594–595
Meschinot, Jean 185–187
Michaux, Henri 709
Millevoye, Charles-Hubert 387–388
Milosz, O. V. 646–647

Molière 332, 333
Moniet de Paris, Jean 87–90
Moréas, Jean 567–569
Moreau, Hégésippe 463–464
Moussinac, Léon 689–691
Muset, Colin 106–111
Musset, Alfred de 449–462

Navarre, Marguerite de 213–217
Nerval, Gérard de 439–446
Neveux, Georges 723, 724
Noailles, Anne de 634–636
Nodier, Charles 380
Noelová, Marie 661–666

O’Neddy, Philothée 465–466

Papillon de Lasphrise 289, 290
Pasquier, Etienne de 274
Passerat, Jean 279
Péguy, Charles 626–630
Pisan, Christine de 162–166
Plantin, Christophe 233
Ponge, Francis 704–706
Ponchon, Raoul 549–552
Pont-Alais 206
Prévert, Jacques 716–722

Queneau, Raymond 725–729

Racine, Jean 336–339
Ramuz, Charles Ferninand 648–650
Régnier, Henri de 599–602
Regnier, Jean 150–151

Resseguier, Jules de 401
Reverdy, Pierre 681–683
Richard Lví srdce 46–47
Rimbaud, Arthur 553–560
Rodenbach, Georges 561–563
Romains, Jules 673–675
Ronsard, Pierre de 245–261
Rutebeuf 112–120

Saint-Amant 301, 302
Saint-Pol-Roux 584–587
Sainte-Beuve, Charles-Augustin 436, 437
Salel, Hugues 227
Samain, Albert 570–572
Sarasin, Jean-François 311
Scaron, Paul 320
Scève, Maurice 229
Scudéry, Georges de 309, 310
Sénéchal, Jean le 77
Silvestre, Armand 506–507
Soulary, Josephin 479
Spire, André 610–612
Sponde, Jean de 292
Sully-Prudhomme 508–516
Supervielle, Jules 669–672

Tahureau, Jacques 270
Thibaut de Champagne 100–105
Thibaut, Messir 86
Toulet, Paul-Jean 603–606
Tyard, Pontus de 234–237
Tzara, Tristan 697

Václav Lucemburský 145–149
Vacquerie, Auguste 490–491
Vaillant 56, 57
Valéry, Paul 616–622
Verhaeren, Émile 564–566
Verlaine, Paul 538–543
Vicaire, Gabriel 524–525
Vidals, Peire 25–27
Vielé-Griffin, Francis 596–598
Vigny, Alfred de 416–425
Vildrac, Charles 660
Villon, François 188–200
Vion, Sieur d'Alibray, Charles 299
Voiture, Vincent 294–298
Voltaire 340–343

OBSAH

STŘEDOVĚK

Anonym

Modlitba jako žalozpěv / 9

En Guillem de Peitieux (1071–1127)

Když přijde sladký jarní čas / 13

Kol Limoge vedla cesta má / 15

Anonym

Rozmluva / 18

Beatritz de Dia (12. stol.)

Zle zpívá se / 19

Anonym

Pošetilost / 21

Peire Vidals (zemř. 1215)

Ježíš, jenž křižovat se dal / 25

Folquet de Marseille (zemř. 1231)

Hřích velký je / 28

Anonym

Pastorela / 31

Chrétien de Troyes (12. stol.)

Rytířství a duchovenstvo / 34

Šaty čtyř víl / 35

Conon de Béthune

Milostné výčitky / 38

Zestárlá láska / 40

Křižácká píseň / 42

Anonym

Hledání Jehana Bretela s Adamem de la Halle / 44

Richard Lví srdce

Žalozpěv vězněného / 46

Pierre de Corbie

Zbitý pastýř / 48

Lidová

Ač hezká jsem / 50

Blosseville

Život / 52

Já smutek mám / 53

Anonym

Renaud / 54

Vaillant

Ztráta / 56

Příteli milý / 57

Le Chatelaine de Coucy (12. stol.)

Vám milenci / 58

Když sladké léto / 60

Život bez lásky / 61

Píseň / 63

Anonym

Proč jen můj manžel bije mě / 65

Anonym

Cesta k Pánu / 66

Guiot de Provins (12. stol.)

Velice divím se / 67

Předlouho vzdálený / 69

Hélinand de Froidmond (12. stol.)

Z veršů o smrti / 71

Marie de France (12. stol.)

Břečťan / 73

Jean le Sénéchal (12. stol.)

Vyznání zcela nová / 77

Jean de Braine (13. stol.)

Pastýřka / 78

Anonym

Píseň / 80

Anonym

Pastorela / 83

Messir Thibaut (13. stol.)

Chýše z větví / 86

Jean Moniet de Paris (13. stol.)

Špatný manžel / 87

Chování citlivého milence / 89

Richard de Fournival

Píseň / 91

Cerveri de Girona (13. stol.)

Jak jdu kol říčky / 93

Anonym

Pastorela / 96

En Bertrams d'Alamanon (13. stol.)

Po boku drahé paní své / 98

Thibaut de Champagne (1201–1253)

Píseň pro útěchu / 100

Píseň o křížové výpravě / 102

Když, krásná paní / 104

Colin Muset (13. stol.)

V květnu / 106

Láska / 108

Můj pane hrabě / 110

Rutebeuf (1230–1285)

Manželství / 112

Povídání o bekyních / 117

Chudoba / 118

Cesty tuláků / 120

Gace Brulé (1159–1213)

Spor / 121

Nic nemůže mě rozčítit / 123

Píseň / 125

Jacques de Hesdin (13. stol.)

Zpívám jak šílený / 127

Huen d'Arras (13. stol.)

Musím se vypravit / 129

Guillaume de Machaut (1300–1377)

Nedivte se / 131

O Janu Lucemburském / 132

Tak dokonale, příteli / 134

Když paní ctné / 135

Nikdy nesouží žal / 136

Ach běda, paní ctná! / 137

Strach z hanby, stud / 139

Lilie, jarní růže / 140

Jean Froissart (1337–1404)

Virlai o hrdopýšce / 141

Milostná rondeau / 143

Václav Lucemburský (1337–1383)

Tolikrát dal jsem / 145

Bez šalby / 146

Já nevím / 147

Já věru neznám / 148

Což závistiví pomlouvači / 149

Jean Regnier (1392–1468)

Protože cítím / 150

Eustache Deschamps (1346–1407)

Balada o přízracích smrti / 152

Balada / 154

Dny jako z olova / 156

Balada na smrt Guillaumea de Machaut I. / 157

Balada na smrt Guillaumea de Machaut II. / 158

Balada proti zlořádům doby / 159

Balada o myším sněmu / 160

- Christine de Pisan** (1363–1431)
Balada / 162
Bože, jak svět mě nudí / 163
Hříčky s prodejem / 164
- Alain Chartier** (1385–1440)
Rondeau / 167
Lichotníková balada / 171
- Charles d'Orléans** (1394–1465)
Neplač, ty srdce oddané / 173
Bože, je příjemné / 174
Dá Bůh, že rozptýlí se mračna / 175
Když do léčky mě lapila / 177
Zimo, ty odporný jsi čas / 178
Každý své přesvědčení / 179
V propastné hloubi / 180
Buď pozdravena kompanie / 181
Když přes moře jsem hleděl / 182
- Jeanne Filleuleová** (1424–1498)
Milostná / 183
Ó příteli můj / 184
- Jean Meschinot** (1420–1491)
Rondeau o těch, kteří mlčí / 185
Balada o vzdálené paní / 186
- François Villon** (1431–1480)
V ten čas / 188
Balada pro mou milou / 190
Balada o Pařížankách / 192
Balada z podsvětí / 194
Modlitba k Panně Marii,
kterou Villon napsal pro svou matku / 196
Dvojitá balada na jediné téma / 198
Rondeau / 200

RENESSANCE A KLASICISMUS

- Jean Lemaire de Belges** (1473–1525)
Rondeau / 203
- Pierre Gringoire** (1475–1538)
Výzva Princi bláznů / 204
- Pont-Alais** (15. stol.)
Prachy / 206
- Jean Bouchet** (1476–1557)
Kdy nastanou lepší časy / 207
- Germain-Colin Bucher** (15. stol.)
Opilcův epitaf / 208
- Mellin de Saint-Gelais** (1491–1558)
Dar růží / 209
Píseň / 210
Karafiáty tmavé a červené / 211
Všechny druhy lásky / 212
- Marguerite de Navarre** (1492–1549)
Epištola / 213
Za více lásky / 215
Tak silně cítila jsem / 216
Říkal jste / 217
- François I.** (1494–1547)
Rondeau / 218
Čím více mám / 219
- Clément Marot** (1496–1544)
O ze všech nejkrásnější / 220
Píseň / 222
O lásce ze starých dob / 223
Špatnému básníkovi / 224
Milostná výzva / 225
O slůvku ano a ne / 226

- Hugues Salel** (1504–?)
Markétčiny ruce / 227
- Jean Dorat** (1508–1588)
Sonet / 228
- Maurice Scève** (1510–1564)
Delie bosa / 229
- Pernette de Guillet** (1520–1545)
Ne že bych chtěla / 230
Jak to / 231
Píseň / 232
- Christophe Plantin** (1520–1589)
Štěstí tohoto světa / 233
- Pontus de Tyard** (1521–1605)
Kdokoli obdivoval se / 234
Když vlna / 235
Rozmarná píseň / 236
- Joachim du Bellay** (1522–1560)
Všechno, co přírodou / 238
Když proti věčnosti / 239
Ó pouta má / 240
Ti, kdo pro lásku mřou / 241
Ta, která určuje / 242
Říkáte, šlechtici / 243
- Claude de Buttet** (1524–1587)
Nešťastný havrane / 244
- Pierre de Ronsard** (1524–1585)
Óda / 245
Králi Jindřichu II. / 246
Spíš hvězdy v nebi / 247
Nebesa, vánky / 248
Píseň / 249
Óda / 250
Jak zlatý déšť / 251
Nad králů moc / 252

- Jako keř růžový / 253
Ronsarde, říkají / 254
Óda / 255
Vy zestárnete též / 256
Tolikrát věrný být / 257
Má paní vstávala / 258
Své milence / 259
Nač jsou mi verše mé / 260
Jen vyschlá kůže jsem / 261
- Louise Labéová** (1524–1566)
Od dob, kdy láska / 262
Vše, co je živé / 263
Kdyby má krásná ňadra / 264
Pokud mé oči / 265
Žiji a mru / 266
Jakmile zvečera / 267
Já prchám z měst / 268
Mě nekárejte / 269
- Jacques Tahureau** (1527–1555)
Píseň / 270
- Remi Belleau** (1528–1577)
Svatojánská muška / 271
- Olivier de Magny** (1529–1561)
Sonet pro krále / 273
- Etienne de Pasquier** (1529–1615)
O holi ubírá se stařec / 274
- Etienne de la Boétie** (1530–1563)
Toto já tvrdím / 275
- Etienne Jodelle** (1529–1615)
Jak ten, kdo ztratil se / 276
- Antoine de Baif** (1532–1566)
Ó radosti / 277
Jako když mladá laň / 278

- Jean Passerat** (1534–1602)
Luně / 279
- Amadys Jamin** (1538–1592)
Jestliže láska je / 280
- Jacques Grevin** (1538–1592)
Chceš vědět Beaumaisi / 281
Ó město Clermonte / 282
- Philippe Desportes** (1546–1606)
Sonet na spánek / 283
Ó noci, matko běd / 284
Villanelle / 285
- Jean de la Ceppede** (1550–1623)
Hle, člověk ubohý / 287
- Agrippa d'Aubigné** (1552–1630)
Založím si, Diano / 288
- Papillon de Lasphrise** (1555–1599)
Stokrát a tisíckrát / 289
Tu radost / 290
- François de Malherbe** (1555–1628)
Verše, nepatřící do básnických spisů / 291
- Jean de Sponde** (1557–1595)
Kdo jsou? / 292
- Claude de Malleville** (1597–1647)
Krásná jitřenka / 293
- Vincent Voiture** (1598–1648)
Je nutno ukončit / 294
Rondeau / 295
Krásná jitřenka / 296
Co za zločin / 297
- Charles Vion, Sieur d'Alibray** (1600–1653)
O pohybu země / 299
- Jean-Baptiste Chassignet** (1571–1635)
Květiny nezemřou / 300

- Saint-Amant** (1596–1645)
Sedím na otepi / 301
Lenost / 302
- Pierre de Marbeuf** (1596–1645)
Amarantiny oči / 303
- Tristan L'Hermite** (1601–1655)
Na hřbitově / 304
Stance / 305
- Georges de Scudéry** (1601–1667)
Nevěřící / 309
Stance / 310
- Jean-François Sarasin** (1603–1654)
Nechcete hvězdou být / 311
- Charles Cotin** (1604–1682)
Hádanka pro krásnou Iris / 312
Sonet – hádanka / 313
- Antoin Godeau** (1605–1672)
O komedii / 314
- Pierre Corneille** (1606–1684)
Prosba za osvětlení duše / 315
Jestliže hlava má / 318
- Paul Scaron** (1610–1660)
Epitaf / 320
- Isaac de Benserade** (1613–1691)
Blednu a červenám / 321
Sonet o Jobovi / 322
- Jean le Houx** (zemř. 1616)
Láhev je pancíř / 323
- Jean de La Fontaine** (1621–1695)
Mé verše opěvaly / 325
Dva mezci / 327
Muž v letech a jeho dvě milenky / 328
Mladá vdova / 330

- Molière** (1622–1673)
Verše milostné / 332
Sonet pro útěchu / 333
- Laurent Drelincourt** (1626–1688)
Lék na smrt / 334
- Guillaume Amfrye de Chaulieu** (1639–1720)
Paní D. / 335
- Jean Racine** (1639–1699)
Faidra / 336
Hymna / 338
Duchovní píseň / 339
- Voltaire** (1694–1778)
Lítost / 340
Paní Lullinové ze Ženevy / 342
- Jean-Pierre Claris de Florian** (1755–1794)
Cvrček / 344
Dva pocestní / 345
Kočka a zrcadlo / 346
Radosti z lásky / 347

ROMANTISMUS

André Chénier (1762–1794)

Kamila / 351

Elegie / 354

Jamby / 355

Xavier de Maistre (1763–1852)

Ruská píseň / 360

Vězeň a motýl / 362

Marie-Joseph Chénier (1764–1811)

Hymna k poctě Nejvyšší bytosti / 364

Antoine-Vincent Arnault (1766–1834)

List / 367

Hlemýžď / 368

François-René de Chateaubriand (1768–1848)

Vzpomínka na Francii / 369

Počkejme / 371

Loučení / 373

Marc-Antoine Désaugiers (1772–1827)

Jan, který pláče a Jan, který se směje / 374

Kočka a pes / 376

Charles Nodier (1780–1844)

Byla tak překrásná / 380

Pierre-Jean Béranger (1780–1857)

Sbohem Marie Stuartovny / 381

Ptáci / 383

Stařena / 385

Charles-Hubert Millevoye (1782–1816)

Pád listů / 387

Hyacinthe de Latouche (1785–1851)

Poslední elegie / 389

Marceline Desbordes-Valmorová (1786–1859)

- Upřímná / 390
- Co jste to udělal? / 392
- Portrét / 394
- Zvony a slzy / 395
- Můj pokoj / 397
- Zůstaň tu ještě chvíli / 398
- Sbohem / 400

Jules de Resseguier (1788–1862)

- Útěk / 401

Alphonse de Lamartine (1790–1869)

- Když s tebou / 402
- Sbohem Grazielle / 404
- Vzpomínka / 405
- Podzim / 408
- Lastura / 410
- Barvínek / 412

Casimir Delavigne (1793–1843)

- Óda / 413

Alfred de Vigny (1797–1863)

- Smrt vlka / 416
- Bledost / 419
- Hluchoněmým / 420
- Loď / 421
- Přístav / 422
- Stance / 423
- Paní Dorvalové / 424
- Bledost / 425

Victor Hugo (1802–1885)

- Jinošství / 426
- Dívka z O'Tajti / 427
- Jak osud / 429
- Poněvadž moje rty / 430
- Milovat / 431

- Sluníčko / 433
Barvínek trhali jsme / 434
Když milující srdce / 435
- Charles-Augustin Sainte-Beuve** (1804–1869)
Sonet / 436
Sonet / 437
- Felix Arvers** (1806–1850)
Tak jako život můj / 438
- Gérard de Nerval** (1808–1855)
Dětství / 439
El Desdichado / 440
Zlaté verše / 441
Spasitelky / 442
Anteros / 443
Nech mne! / 444
Epitaf / 446
- Petrus Borel** (1809–1859)
Štěstí a neštěstí / 447
- Alfred de Musset** (1810–1857)
Andaluzanka / 449
Julii / 451
Balada o luně / 453
Píseň / 458
Záclona / 459
George Sandové / 460
Smutek / 461
Slečně X / 462
- Hégésippe Moreau** (1810–1838)
Na smrt sedmileté sestřenky / 463
- Philothée O'Neddy** (1811–1875)
Necropolis / 465
- Théophile Gautier** (1811–1872)
Na ulici / 467
Démant srdce / 469

- Růžové šaty / 471
Stopy / 473
Barisonky / 474
Kamélie a sedmikráska / 475
Poslední přání / 477
- Victor de Laprade** (1812–1883)
Beatrice / 478
- Josephin Soulayr** (1815–1891)
Dva průvody / 479
- Leconte de Lisle** (1818–1894)
Víly / 480
Noc / 482
Malajské pantoumy / 483
- Auguste Vacquerie** (1819–1895)
Tehdy / 490
- Charles Baudelaire** (1821–1867)
Hymna / 492
Kadeře / 493
Upír / 495
Sliby obličejů / 496
Šperky / 497
- Louis Bouilhet** (1822–1869)
Bukolická / 499
Jedné ženě / 500
Poslední noc / 501
- Théodore de Banville** (1823–1891)
Vy, v nichž já jitřenku / 502
Jen duši / 504
Rybolov / 505
- Armand Silvestre** (1837–1901)
Cesta návratu / 506
- Sully-Prudhomme** (1839–1907)
Puklá váza / 508
Mléčná dráha / 509

- Oči / 511
Sonet / 512
Moře / 513
Lodi / 514
Stáří / 515
- José Marie de Heredia** (1842–1905)
Otrok / 517
Koupel víl / 518
- Françoise Coppée** (1842–1908)
Záříjové jitro / 519
Píseň / 520
- Paul Arène** (1843–1896)
Březnový sonet / 521
Květinářka / 522
- Gabriel Vicaire** (1848–1900)
Vánoce / 524

SYMBOLISMUS A CESTA K DNEŠKU

Stéphane Mallarmé (1842–1898)

Mořský vánek / 529

Tak vzdálená / 530

Vějíř / 531

Pozdrav / 532

Zjevení / 533

Charles Cros (1842–1888)

Svoboda / 534

Růže a vřes / 535

Já umím verše psát / 537

Paul Verlaine (1844–1896)

Podzimní píseň / 538

Sentimentální rozhovor / 539

Důvěrný sen / 540

Bezdůvodný smutek / 541

Žena a kočka / 542

Ty drahé ruce / 543

Tristan Corbière (1845–1875)

Dítě, zloději hvězd / 544

Sonet siru Bobovi / 545

Epitaf / 546

Raoul Ponchon (1848–1937)

Vrať se / 549

Sucho / 550

Arthur Rimbaud (1854–1891)

Mé bohémství / 553

Samohlásky / 554

První večírek / 555

Ztracené srdce / 557

- Slza / 558
Štěstí / 559
Pocit / 560
- Georges Rodenbach** (1855–1898)
Neděle / 561
Rozžatá lampa / 562
V ohništi / 563
- Émile Verhaeren** (1855–1916)
Slovy tak krásnými / 564
Bez konce / 565
Ubožáci / 566
- Jean Moréas** (1856–1910)
Intimita / 567
Rozmarná / 568
Never more / 569
- Albert Samain** (1858–1900)
Jsou zvláštní večery / 570
Všechno spí / 571
- Rémy de Gourmont** (1858–1915)
Vlasy / 573
Večer / 574
- Gustave Kahn** (1859–1936)
Milencův zpěv / 576
Paži ti ozdobím / 577
Píseň / 578
- Jules Laforgue** (1860–1887)
Do knihy lásky / 579
Neděle / 580
Z pierotových moudrostí / 581
Píseň malého mrzáka / 582
- Saint-Pol-Roux** (1861–1940)
Poselství / 584
Provensálský den / 585
Skřivánci / 586

- Max Elskamp** (1862–1931)
Takový život / 588
Když viol zvon / 589
- Maurice Maeterlinck** (1862–1949)
Modlitba / 590
Odlesky / 591
Přeludy / 592
Pod lupou / 593
- Stuart Merrill** (1863–1915)
Malá podzimní píseň / 594
- Francis Vielé-Griffin** (1863–1937)
Dea / 596
Mluv ke mně / 597
Ptáci ti říci měli / 598
- Henri de Régnier** (1864–1936)
Dvojitý medailon / 599
Když dveře zavřel jsem / 600
Když nahá docela / 601
Znovu jsem zahlédl / 602
- Paul-Jean Toulet** (1867–1920)
Ty, která stáváš / 603
Zvoník se zavěsil / 604
Jak onen / 605
Zda na tu krčmu / 606
- Paul Claudel** (1868–1955)
Pražské jezulátko / 607
Naslouchající Panna / 608
Verše z vyhnanství / 609
- André Spire** (1868–1966)
Mezi námi / 610
Tvé duše / 612
- Francis Jammes** (1868–1938)
Vím, že jsi chudá / 613
Elegie / 614
Říjen / 615

- Paul Valéry** (1871–1945)
Rozhovor / 616
Přadlena / 618
Včela / 620
Přátelský les / 621
Poezie / 622
- Paul Fort** (1872–1960)
Nesmírné opojení / 623
Kdyby tak dívky chtěly / 625
- Charles Péguy** (1873–1914)
Srdce, jsi pevnost / 626
Zámky na Loire / 629
Sedm proti Paříži / 630
- Fernand Gregh** (1873–1960)
Menuet / 631
Zlaté verše / 632
Květ ve stínu / 633
- Anne de Noailles** (1876–1933)
Zahrada s pepřovníkem / 634
Nářek / 635
Roztržka / 636
- Max Jacob** (1876–1944)
Litanie k Svaté Panně / 637
Možná / 639
Báseň / 640
Pro děti a pro rafinované / 641
- Leon-Paul Fargue** (1876–1947)
Nejistý cit / 643
Doma / 644
Za bledé noci / 645
- O.V. Milosz** (1877–1939)
Listopadová symfonie / 646
- Charles Ferninand Ramuz** (1878–1947)
Na cestě / 648

- Píseň / 649
Dívka / 650
- Guillaume Apollinaire** (1880–1918)
Most Mirabeau / 651
Ocúny / 652
Kejklíři / 653
Máj / 654
Hezká rusovláska / 655
Na nejkrásnější ze všech míst / 657
A kdybych zemřel snad / 658
- Charles Vildrac** (1882–1871)
Zemřel můj nepřítel / 660
- Marie Noelová** (1883–1867)
Očekávání / 661
Když za mnou vešel / 665
- Georges Duhamel** (1884–1966)
Moje samota / 667
Elegie / 668
- Jules Supervielle** (1884–1960)
Neznámí přátelé / 669
Kdo v tuto tvář / 671
Stromu / 672
- Jules Romains** (1885–1972)
Kdo mě osvobodí / 673
Vycházím z domu / 674
- Paul Géraudy** (1885–1983)
Meditace / 676
Minulost / 677
Protiklad / 678
- Francis Carco** (1886–1958)
Všední historie / 679
- Jean Cassou** (1897–1986)
Já ve snu nesl vás / 680

- Pierre Reverdy** (1889–1960)
Zázrak / 681
Paříž o Vánocích / 682
- Tristan Derème** (1889–1941)
Ztichl náš hlas / 684
- Jean Cocteau** (1889–1963)
V chvíli, kdy noříš se / 685
Romance / 686
Šedivý vlas / 687
Třicetiletý básník / 688
- Léon Moussinac** (1890–1964)
Milovat / 689
Oběť / 690
- Paul Eluard** (1895–1952)
Dobré právo / 692
Milostná / 693
Ta, jež probouzí mou lásku / 694
Když / 695
Úrodné oči / 696
- Tristan Tzara** (1896–1963)
Poznámky / 697
- Louis Aragon** (1897–1988)
Růže a rezeda / 698
Elze / 700
Milostná / 702
- Francis Ponge** (1899–1988)
Karafiát / 704
Mimóza / 705
Větévka / 706
- Jacques Audiberti** (1899–1965)
Vera-Cruz / 707
Klenba / 708
- Henri Michaux** (1899–1984)
Abeceda / 709

- Robert Desnos** (1900–1945)
Ponocný z Pont-au-Change / 710
Mravenec / 715
- Jacques Prévert** (1900–1977)
Snídaně / 716
Točil se kolem mne / 718
Děti které se milují / 719
Škola krásných umění / 720
Jsem zkrátka jaká jsem / 721
- Georges Neveux** (1900–1983)
Tak daleká / 723
Šaty / 724
- Raymond Queneau** (1903–1976)
Výklad metafor / 725
Také poetika / 728
Nostalgie / 729
- René Char** (1907–1988)
Černí jeleni / 730
Zmizení topolu / 731
Nárek milující ještěrky / 732
- Eugène Guillevic** (1907–1997)
A přece... / 734
Krásný je kraj / 735
- Pierre Emmanuel** (1916–1984)
Za umučeným / 736
V světle luny / 737
- Andrée Chedidová** (1920)
Vždy se najde okno / 738
- Denise Jallaisová** (1932)
Nepříjemnost / 739
Štěstí / 740
Hra / 741
- Slovo překladatele / 743

EDICE
verše
SVAZEK
(26)

Galský kohout zpívá

ANTOLOGIE
FRANCOUZSKÉ
POEZIE

Z francouzských originálů vybral a přeložil Gustav Franci
Vazbu a grafickou úpravu navrhl Vladimír Verner
Vydalo nakladatelství Vyšehrad, spol. s r.o.,
v Praze roku 2009 jako svou 901. publikaci
Vydání první. AA 11,28. Stran 776
Redakčně zpracovala Blanka Koutská
Odpovědná redaktorka Marie Válková
Vytiskla tiskárna Finidr, spol. s r.o.
Doporučená cena 498 Kč

Nakladatelství Vyšehrad, spol. s r.o.,
Praha 3, Víta Nejedlého 15
e-mail: info@ivysehrad.cz
www.ivysehrad.cz

ISBN 978-80-7429-005-3